

Добрі казки про лісовий дитячий садочок

Казка про вихователя Білочку і зайця-поспішайця

Одного разу в лісовий дитячий садок прийшов заєць-поспішайко. Він завжди запізнювався — то засидиться вдома, то дорогою захопиться біганиною. Коли всі діти вже гралися і малювали, заєць тільки прибігав.

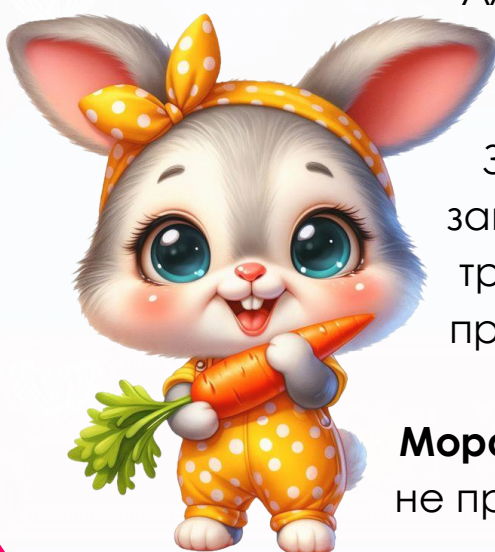

- Зайчику, - сказала вихователька Білочка, - чому ти знову запізнився?

- Я ж швидкий, наздожену! - відповів зайчик і весело застрибав по кімнаті.

Але одного разу, коли заєць знову запізнився, Білочка сказала:

- Сьогодні ми вирушаємо на велику прогулянку лісом! Але ти запізнився, і тепер пропустиш найцікавіше.

Зайчик засумував і зрозумів: не завжди швидкість допомагає, інколи треба бути вчасним. Відтоді він приходив у садочок завжди першим.

Мораль: Важливо приходити вчасно, щоб не пропустити найцікавіші моменти!

Казка про виховательку Сову і ліниве поросятко

Одного разу в лісовий дитячий садочок прийшло поросятко, яке не хотіло нічого робити. Вихователька Сова щодня пропонувала йому різні цікаві заняття: малювати, ліпити, грати, але поросятко тільки лежало на боці й бурчало: «Не хочу!».

Тоді Сова вирішила діяти мудро. Вона оголосила конкурс на найлінивіше поросся. Поросятко дуже зраділо - нарешті воно буде найкращим у чомусь! Але на конкурсі було правило: найлінивіше поросся не може рухатися взагалі — навіть їсти чи спати. Поросятко пролежало аж п'ять хвилин, але потім не витримало й сказало:

- Ой, мені вже набридло бути найлінивішим! Дайте мені пластилін, я ліпитиму!

І вихователька Сова посміхнулася.

Мудрий вихователь завжди знайде, як допомогти дітям змінитися.

Казка про вихователя Лисичку і хитру білочку

Жила собі в лісовому дитячому садочку білочка, яка постійно хитрила. Як тільки треба було виконати завдання - білочка одразу знаходила спосіб не працювати. Вона казала, що її горішки зникли, або що хвостик втомився.

Вихователька Лисичка бачила все це і вирішила діяти. Одного дня вона оголосила: «Сьогодні білочка стане нашою вихователькою!». Білочка зраділа, адже тепер їй не треба працювати! Але з першого ж завдання зрозуміла: бути вихователькою — це не так просто. Треба всім допомогти, всіх навчити, за всіма стежити. Через годину білочка була втомлена, але щаслива.

— Вихователькою бути дуже цікаво, - сказала білочка. — Але більше я хитрувати не буду. Мені тепер все у садочку цікаве!

Казка про вихователя, яка знайшла 100 капризів

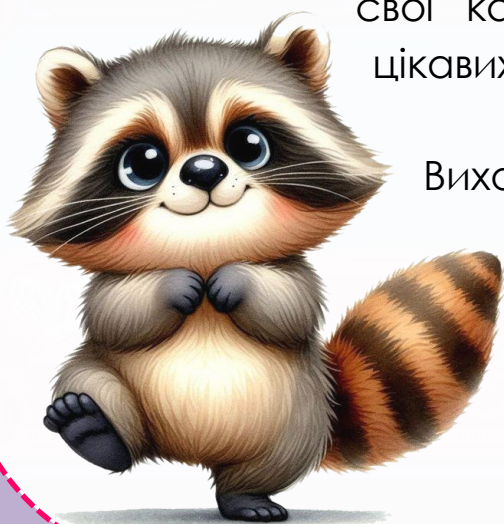
В одному лісовому дитячому садочку був маленький єнотик, у якого було рівно сто капризів. Кожного ранку він приносив свої капризи до дитячого садочка, як яблука в кошику, й казав:

- Сьогодні я хочу з ними пограти!

Вихователь Лисичка подивилась на всі ці капризи й задумалась. І каже:

- Добре, Єнотик, ми будемо гратися з твоїми капризами. Але за кожен новий каприз я буду давати тобі одну нову цікаву гру.

І кожен день, коли Єнотик приносив новий каприз, вихователь Лисичка знаходила спосіб зробити з нього гру або завдання. Минуло кілька тижнів, і Єнотик забув про свої капризи - тепер у нього було сто цікавих ігор, які він обожнював.

Вихователь усміхнулась й подумала: «Як все ж таки добре, що навіть сто капризів можна перетворити на сто можливостей!».

Казка про виховательку Ведмедицю і вередливу кицю

У лісовий дитячий садочок прийшла киця, яка завжди вередувала. Вона ніколи не хотіла їсти те, що їли інші звірята, і завжди повторювала:

- Це не для мене, я ж киця особлива!

Вихователька Ведмедиця, яка завжди знала, як зацікавити дітей, вирішила зробити сюрприз. Вона принесла на сніданок найкращий котячий корм. Киця з радістю підбігла, але як тільки скуштувала - зрозуміла, що це зовсім не так смачно, як кашка, яку їли інші.

- А можна я сьогодні поїм кашку? - несміливо запитала киця.

- Звісно! - відповіла вихователька, - Але пам'ятай: бути особливим - це добре, але іноді те, що всі їдять, може бути смачніше, ніж ти думаєш.

І з того часу киця вередувала рідше, бо зрозуміла: інколи звичайні речі - найкращі.

Казка про вихователя Бджілку і непосидючого їжачка

В одному лісовому дитячому садочку був ну дуже непосидючий їжачок. Він ніколи не міг всидіти на місці, стрибав, бігав і ніяк не міг грати та займатися разом з іншими звірятами. Одного дня вихователька Бджілка вирішила провести експеримент.

- Їжачку, сьогодні твоє завдання - навчитися сидіти спокійно і стати самим тихим їжачком у лісі! - сказала вона.

Їжачок здивувався, але вирішив спробувати. Минуло кілька хвилин, і їжачок почав крутитися, потім ще трохи - і він зовсім не витримав.

- Вихователько Бджілко, я не можу! — вигукнув їжачок.

- Це нормально, - усміхнулася Бджілка. - Кожен має свої таланти. Ти непосидючий, але це означає, що ти будеш найшвидшим у грі. Тільки вчися трохи зупинятися, коли це потрібно.

І їжачок зрозумів, що інколи важливо мати витримку, щоб щось вийшло!

Казка про виховательку Чаплю і жабеня-співуна

У лісовому дитячому садочку було жабеня, яке завжди співало. Куди не йде - співає, навіть під час тихої години. Вихователька Чапля щоразу намагалася його заспокоїти, але жабеня одно продовжувало:

все

- Співати - це ж так весело!

Одного разу Чапля сказала:

- Якщо ти так любиш співати, давай організуємо хор жабенят!

І наступного дня всі звірятка зібралися разом і вивчили веселу пісню. Жабеня тепер могло співати разом з іншими, і всім це подобалося.

- Бачиш, - сказала Чапля, - коли твій талант приносить радість іншим, він стає ще ціннішим.

І жабеня більше не співало наодинці, заважаючи іншим, а радісно ділилося своєю піснею з усіма.

Казка про вихователя Лисичку і ведмежа-всезнайку

У лісовому дитячому садочку було ведмежа, яке завжди вважало себе найрозумнішим. Кожного разу, коли вихователь, Вихователь Лисичка, намагалась щось пояснити, ведмежа вигукувало:

- Я вже це знаю! Навіщо мені це слухати?

Тоді Лисичка вирішила дати ведмежаті цікаве завдання:

- Оскільки ти все знаєш, ти будеш сьогодні моїм помічником і допоможеш іншим діткам.

Ведмежа дуже зраділо. Але коли почалися заняття, виявилось, що допомогти іншим не так просто, як здається. І ведмежа раптом зрозуміло: щоб бути справжнім всезнайком, треба не тільки знати, але й вміти ділитися своїми знаннями.

В кінці дня ведмежа підійшло до вихователя й сказало:

- Тепер я зрозумів: треба більше слухати й допомагати іншим.

Вихователь усміхнулась і сказала:

- Справжній розум - це не лише знання, а й здатність бути добрим до інших.

Казка про вихователя Зайчиху і ведмежа-мрійника

У лісовому дитячому садочку був маленький ведмедик, який завжди мріяв. Коли всі займалися, він сидів у кутку і уявляв себе то пілотом літака, то капітаном корабля. Вихователька Зайчиха помітила це і сказала:

- Ведмедику, мріяти - це чудово, але інколи треба повернутися на землю. Спробуй сьогодні не просто мріяти, а побудувати корабель своїми руками.

Ведмедик спершу здивувався, але потім взяв кубики і почав будувати свій мрійливий корабель. Через деякий час вийшов справжній витвір мистецтва!

- Вихователько Зайчиха, я тепер розумію! - вигукнув ведмедик. - Мрії можуть стати реальністю, якщо їх втілювати в життя!

Вихователь Зайчиха посміхнулася.

У справжнього вихователя мрії дітей завжди перетворюються на щось більше.

Казка про вихователя Ворону і неслухняне вовчєня

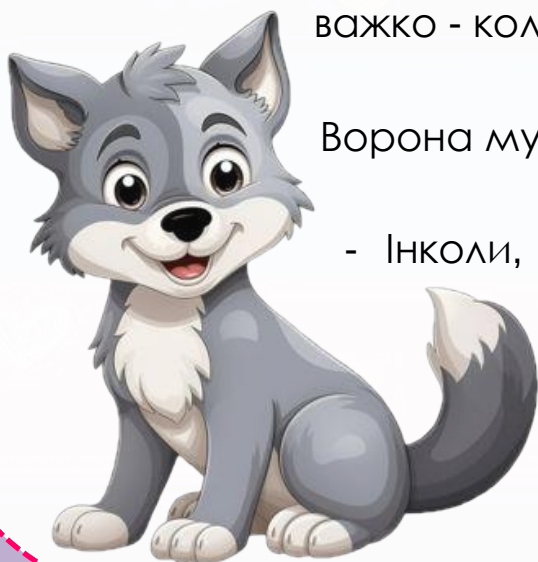
В одному лісовому дитячому садочку було одне вовчєня, яке ніколи не слухало. Коли вихователька Ворона казала сидіти на місці - воно стрибало, коли всі діти співали пісні - вовчєня просто вив.

Одного дня Ворона вирішила спробувати інший підхід.

- Вовчєня, - сказала вона, - сьогодні ти будеш головним вихователем! Твоє завдання - навчити всіх слухати тебе.

Вовчєня дуже зраділо. Але коли інші діти почали не слухати його, стрибати і бігати, воно раптом зрозуміло, як це важко. Тоді вовчєня підійшло до виховательки Ворони і сказало:

- Я більше не буду бешкетувати, бо тепер знаю, як це важко - коли тебе не слухають!

Ворона мудро відповіла:

- Інколи, щоб навчитися слухати, треба спробувати бути тим, кого слухають.

Казка про вихователя Ластівку і жучка-вигадника

Був у лісовому дитячому садочку маленький жучок, який дуже любив вигадувати історії. Він розповідав всім дітям про те, як одного разу піднявся на гору і побачив там дракона, як летів на місяць і зловив зірку. Усі діти слухали і сміялися, але вихователька Ластівка вирішила навчити жучка важливої речі.

- Жучок, ти чудовий вигадник, - сказала Ластівка. - А тепер спробуй написати свою казку! Ми всі її прочитаємо разом.

Жучок взяв олівець і почав писати. Казка вийшла такою цікавою, що всі діти аплодували. Але тут Ластівка додала:

- Тепер ти не тільки вигадуєш, а й твориш щось, чим інші можуть насолоджуватися знову і знову.

Жучок був дуже щасливий, бо зрозумів: його вигадки можуть стати справжніми історіями, якщо їх записати.

Казка про вихователя їжачиху і сором'язливу білочку

У лісовому дитячому садочку була сором'язлива білочка. Вона завжди ховалася за деревами, коли інші звірята грали або танцювали. Вихователька їжачиха помітила це і вирішила допомогти.

- Білочко, ти дуже сором'язлива, але я знаю, що в тобі ховається велика сила! Як щодо того, щоб ти стала головною у нашій сьогоднішній виставі?

Білочка спершу засоромилася ще більше, але вихователька запевнила її, що ніхто не буде сміятися, і що їй це вдасться. І ось настав день вистави. Білочка впевнено вийшла на сцену і виконала свою роль так чудово, що всі діти захоплено плескали в долоні.

Після вистави білочка підбігла до виховательки і сказала:

- Дякую, тепер я не боюся показувати себе!

Вихователька їжачиха усміхнулася і сказала:

- У кожному є приховані таланти, треба лише допомогти їм розкритися.

Казка про вихователя Зайчиху і хом'ячка-забудька

У лісовому дитячому садочку був хом'ячок, який постійно все забував. Він забував свій рюкзак, забував надіти шапку, а одного разу навіть забув, де його норка! Вихователька Зайчиха постійно йому нагадувала:

- Хом'ячку, треба бути уважнішим!

Але хом'ячок знову і знову забував. Тоді Зайчиха вирішила придумати план.

- Хом'ячку, я буду давати тобі завдання кожного ранку: щоразу запам'ятовувати одну річ і приносити її мені, коли будеш йти до дому.

Хом'ячок почав з простих речей - він запам'ятовував свій рюкзак, потім шапку. З кожним днем йому ставало легше, і він більше не забував свої речі у дитячому садку та ігровому майданчику.

- Ось бачиш, - сказала Зайчиха, - тренуючи пам'ять, можна стати справжнім майстром запам'ятовування!

Хом'ячок усміхнувся і більше нічого не забува

